

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok,
Kiadóhivatal:
városház, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

A mi nőinkhez.

(H.) Karaacs Teréz veterán irónőnk nem régen egy szép levél kíséretében ajánlatot tett az „erdélyi magyar közművelődési egyesület“-nek, melyben kijelenti, hogy a míg él szerény nevelőnői fizetéséből naponként egy krajczárt ad az egyesület céljainak s ugyanazon levélben felveti ama kérdést, hogy vajjon nem tehetnék-e meg ugyanezt a többi magyar nők is, kik eddig az egyesületért semmi áldozatot nem hozhattak; hiszen az összeg oly csekély, hogy annyit a legszegényebb sorsú házi asszony is áldozhat a hazaszeretet oltárára akkor, a midőn attól a nemzeti eszmék megvalósulása és a magyar nemzet jövőjének megszilárdítása függ.

Ugy-e nevetésgesnek látszik az, hogy a magyar nők krajczáros adományaival egy óriási lépést haladjon ama egyesület célja felé, mely ily nagy, nemes és szent feladatnak szegődött szolgálatába? Hiszen elleneink, kik a magyar nemzet iránt keserü epével vannak telve, gunymosolylyal nézték már kezdetűl fogva e nagy nemzeti eszme megvalósítására irányzott minden lépéseinket s elérhetetlen ábrándnak tartották azt, a mit rövid két esztendő alatt a nemzet osztatlan lelkesedése megteremtett. A sokat emlegetett „szalmaláng“ helyett igazi tartós Veszta tűz gyult ki ezrek kebelében s annak fénye nem csak világított, de jótékony melegével megérlelte az elvetett magvakat s kihajtott belőle az a lombdús fa, melynek gyümölcseit nemcsak a késő unokák, hanem mi, a magvetők is élvezni s áldani fogjuk.

Hanem a mi ezrek forintjaiból gyűlt a nemzet eme oltárára, az még mindig kevés arra, hogy az ige, az eszme alakot öltjön: ahoz még a honleányok krajczárjai is szükségesek!

Csak egy krajczárt kér naponként a magyar nőktől ama egyesület, melynél szentebb, nagyobb, nemesebb cél még soha egyesület nem írt fel zászlajára. Vagy van-e lélekemelőbb, megragadóbb cél, mint a béke napjaiban, a művelődés eszközeivel vissza hódítani azt, a mit századok alatt, annyi viharos időközön keresztül tüzzel, vassal hódítottak el tőlünk elleneink?

A cultur-egyesület ma a magyar nemzetiség egyedüli védőbástyája.

És ki ne járulna tehetsége, ereje szerint eme bástya erősítéséhez? Ki ne érezné szívében a liktető vér melegét arra a szóra, mely e bástya megszilárdítására hív fel bennünket? És éppen a magyar nők maradnának hátra akkor, a midőn az ő segítségük, az ő áldozatkészségük lenne egyedül méltó koszorúja annak a munkának, melyet a férfiak lelkesedése teremtetett?

Hol lehetne méltóbb és szebb tere a magyar nőknek, a hol bebizonyíthatnák, miszerint a nemzeti ügy mindig ébren találja őket; a férfiak küzdelmei előtt nem hunytak szemet s éber figyelemmel kísérik a század intő jeleit, mely a nemzetet sok százados zsibbadtságából és lethargicus álmából a tevékenység terére szolitotta: ha nem itt, e célnál, melyre most már büszkén tekintünk mindnyájan s egyedül csak az okozhatja keserü érzést szívünknek, ha a magyarnők részéről közönyt kellene tapasztalnunk!

Nem! Lehetetlen! Ily csalódás csak álmaink közt érhetne minket s csak egy lapot kell fordítanunk visszafelé s a mult történetében ott találjuk már a magyar nőket a tett mezején, az áldozatkészség s a törhetetlen hazaszeretet angyalai közt.

Csak egy krajczárt kér a nemzeti ügy a magyar nőktől s tizezer nő áldozatkészsége

megteremti a már meglevő összegekkel azt, a mi a colossális cél eléréséhez szükséges: a cultur-egyesület éppen egy millió forint kamatjával rendelkezne évenként!

Kolozsvárt már javában folynak be az ajánlatok a lelkes honleányok részéről, sőt még gyermekek is fungálnak ott az ajánlkozók névsorában. Boldog gyermekek, kik oly korán megtanulhatják, hogy azon a házon, azon az utcán, városban kívül, melyben laknak, van egy óriási terület még, a mely egészen az övék s azt hazának hívják s hogy ezt a hazát nekik mindenkéftől féltetniök és szeretniök kell! S vajjon mit gondolhatnak mégis arról a hazáról, a mely olyan szegény, hogy az ő krajczárjaikra is szüksége van? Milyen édes öntudat, gyermekes boldogság lehet nekik naponként lemondani a cukorról, hogy a hazának egy krajczárt adhassanak!

Szülők! Higgyjétek meg, hogy az ilyen gyermekekből sohasem lehetnek hazáárulók!

Több lelkes urnő, ezek közt Bartha Miklósné és Szász Gerőné asszonyok vették vállalkra a terhes és nehéz feladatot, hogy a cultur-egyesületnek a kolozsvári nők között krajczáros adományozókat gyűjtse: s már eddig százan jóval felül megy az aláírók száma, kik bizonyos időkre s igen sokan élet-hossziglan helyet engedtek a szoba falán annak a perselynek, mely a napi krajczárokat befogadja. Csak egy ajtó maradt zárva a lelkes nők előtt, kik mint a gyűjtők közt legelsők, megérdemelnék, hogy nevük szerte hangozzék az országban. Ama nap óta, hogy terhes utjokra megindultak, mindennap hozzák az ottani lapok az újabb és újabb ajánlkozók neveit s e női neveknek tisztelet és hála legyen osztályrészük a mentés munkájában!

Sokszor szerény házak ajtaján is bekopogtatnak egy krajczár felesleget kérni a hazának.

TÁRCZA.

A vetélytársak.

— Humoros ballada. —

Jelige: „Rosz időket élünk!“

Szép vagy, mint egy tündér
A mesés világból! . . .
Szemeid a kék ég,
Kebled fehér márvány
S ajkad van korálból.
Arczodon hordozod
A virágos tavaszt,
De te nem tudod azt.
S gyermekes szokásból
Nézzess a tükörbe,
Mint a part virága
Néz a tó vizébe.
S ajkad felmosolyog
Tündér szépségedre,
Ezer bájaidra,
Ezer kecséidre.
S napjában többször is
Megnézed magadat,
S rendbe hozod gazdag,
Hullámzó hajadat.

Egy Pók a szegletben,
Hol hálója lengett,
Ily jeleneteken
Gyakran elmerengett.
De hogy élvezete,
Tökéletesb legyen,

Elhagyja szögletét,
S aranyos tükrödnek
Háta mögé megyen.
És hogy minden napon
Közelről láthasson téged
Nyugtalanúsága okozóját,
A tükör hátmögé
Feszíti hálóját.
S onnét, mint állványról
Les reád egész nap. . .
Nyugalma, étvágya elveszett! . . .
Már a szunyog-czombon se kap! . . .

*

Mig így benned gyönyörködik,
És titokban élvez,
Vetélytársa akad . . . És ez
Egy szerelmes Légy, az ablak hőse.
Kinek a khinai császár ablakán
Nézett ki egyik őse.
Ez lett a vetélytárs.
Rád ez is lesködött,
Miért aztán a Pók
Szörnyen mérgeződött . . .
Kivált egy reggelen, midőn
Bájos pongyoládba,
Beléptél nappali szobádba,
És a tükör elé állottál bájosan.
A Légy, ezt látva, nagy gyorsan
A Pók álltányára repül,
És ott kényelmesen megtelepül.

*

Láttál-e felbőszült oroszánt,
Vagy dühös vadkant? . . .
Oly dühös lett a Pók,
S dühében a Légyre rohant.

És a mi nem volt szép,
S meg nem bocsátható semmikép':
Hosszu kezeivel
Durván felpofozta,
A mi aztán a Legyet is
Szörnyű dühbe hozta.
Dühös lett mindkettő
S halálharcot kezdtek,
A melynek láttára
Minden élő reszket! . . .
Mintha látnám
Az ó kor hőseit,
A gladiátorok
Koszorus őseit,
Kik a czirkuszokban
Százvezrek láttára
Szállottak egymással
Bősz haláltusára.
A Légy és Pók
Ugy vívnak, csatáznak . . .
A háló ingadoz . . .
Majd melegeők lesz,
Majd fáznak . . .
A csata foly . . .
A nap délpontra ér,
De kegyelmet gyáván
Egyik se kér . . .
De mindig csendesebb
Leszen halálharczuk . . .
Lankadnak a karok,
Elhalványul arczuk.
Szemök tüze elvesz . . .
A harc csendesebb lesz . . .
Egy pár végcsapás még,
Egy pár mély sohajtás,

— Nekünk nincs feleslegünk, mondá egy helyt a férj.

— Ha nincs feleslegünk, megtakarítom én a szükségesből is! mondá a felesége. S alá irt.

Mennyi önbizalom, mennyi áldozatkészség és hazaszeretet ragyog ki ez egyszerű szavakból: azt csak az érzi, az tudja, a ki olyan házat tart, a melynek jövedelmében nincsen felesleg!

A napokban aztán egy fényes névsor végén azt kérdi tőlünk a kolozsvári „Ellenzék“, hogy Szilágy-Somlyón nincsenek-e magyar nők?

Vannak. Sőt vannak olyanok is, kik gyermekeik lelkébe ideje korán bele kívánják oltani a hazaszeretet magasztos eszméjét. Vannak olyanok is, kik a szükségesből megfognak takarítani egy krajczárt.

Szilágy-Somlyó és vidéke lelkes magyar hölgyei! Hozzátok szöve szerény felhívás; hozzátok intézzük a kérdést: — van-e köztetek egy is, a ki ha teheti elvonja magát e nemes czél elől s ne tegyen félre naponként egy krajczárt a nemzet oltárára?

Mi azt nem hisszük!

Fővárosi levél.

Budapest, 1886. nov. 27.

Hay Bernát a vampyr!

Kedvemre valóbb themáról régen nem írhatam, mint Budapest e milliomos zsidó uzorásáról: Hay Bernátról. — Talán az igazi Bogdánovich György, öngyilkos atyám sorsa késztet megmondani véleményemet, hogy a családok, a megszorult uri emberek, a földbirtokos osztály eme vampyrjának törvénybe idéztetése, mily örömet okoz nekem.

Mert kérem könnyű azt prédikálni, takarózálni a mig paplanod ér! Ne költöts többet, mint a menyit bevehetsz! A földbirtokos az a szerencsétlen existenciájú ember, a kinek, ha nincs is termése, költenie kell. Költenie kell a marhára, költenie a vetőmagra, cselédségre, ispánnépre.

Már most ha 8—10 éven át veri az isten a jéggel, a szárazsággal, vagy a sok esővel a földet, akkor a szerencsétlen földes ur, hogy a pénzügyminiszter ur adója is kikerüljön, a marha és cselédség szája föl ne kopják, a vendég se kopáljon, a föld is műveletlen ne maradjon, kölcsön után néz.

Ha már a takarékpénztárak bekebelezték első sorban a birtokot, akkor nincs más hátra, mint a váltó!

A Wecksl!

Egyszer egy redactióban láttam egy nagy írónkat komolyan írni valamit.

— Mit ír urambátyám? kérdezen.

Mint epedő szívből
Feltörő sohajtás . . .
S a két hős ott fekszik
Összetört tagokkal,
Ott fekszik megrakva
Sebekkel és pedig nagyokkal! . . .
A ki látja e csatatért,
A sebeket, melyeket
A két hős egymásra mért,
Valjon mit gondolhat!?
Ez elveszett két életért
Kit vádolhat?! . . .

*
És a szép nő?! . . .
Ott ül a divánon,
A nagy tükör alatt,
Ponson regényt olvas,
S igen szépen halad! . . .

*
„Rosz időket élünk! . . .“

Magurat Lajos.

A k é z.

(Elmefuttatás a párisi „Figaro“-ból.)

Az emberiség társadalmi életében nagy szerepet játszanak a kéz mozdulatai.

A szónok, az énekes, a színész legszebb hatásainak kimeríthetetlen forrása a kéz.

Imában, fájdalomban, örömben; midőn az ember parancsol, vagy kér, kezeit majd fölemelve majd leeresztve, vagy a levegőben jártatva, mintegy vetni látszik a gondolatokat a légben, mint a hogy a magvető szórja a magot a szélben.

A társadalmi érintkezésekben a kéz a szív érzelmeinek kicserélésére szolgáló eszköz. Ez adja az istenhozottat, ez nyújt vendégszeretetet, ez pecsétli

— Pénzt csinálók öcsém! feleli.

Váltót irt alá.

Talán érezte sulyát a mit csinál. Talán Hay Bernátnak irt alá egy váltót. S Hay Bernát kezébe kerülni, fölér egy kis pénzcsinálással. Ezért börtönbe jutsz, ha kitudják, — amazért agyonlövőd magad, ha meg nem fizeted.

Ez az olvasni irni alig tudó zsidó félmillióval bir legalább. S hogyan szerezte? Adott egy ezer forintot kölcsön s vett rá ezerkétszáz frt kamatot. Adott 2000 frtot és vett rá 2400 frt kamatot. Szóval 120 percentes pénzzel.

S ne legyen az ember antisemita! Nem azt mondom én, hogy nincs tisztességes zsidó! Van! Magam is barátságban állok egypárral. De tény az, hogy a rohamos meggazdagodást a zsidó érti, s rohamosan meggazdagodni tisztességes uton, csak lutri-nyereség által lehet.

Azt sem mondom, hogy nincs keresztény uzorás! Van! De az fehér holló, az ezer meg ezer 40—150 percentre dolgozó zsidó feketeholló sereg között.

De megjött az uzoratorvény pár éve már. Hay Bernát is okosabb lett. Ő most már csakis hat percentre ad a papiros szerint, hanem azért meg nem károsítja becsületes keresetét, mert a tőkét írja kétszerezve. Ugy hogy, ha ezer forintot vesz fel, kétezer forintról írod a váltót. Tanu nélkül. Zárt ajtók előtt.

De mikor már erre szorulsz, mikor már kell az a pénz, akkor aláírnád te a háromezeret is, mert hiszen kevés a hitel!

S most a mult héten tárgyalták Hay Bernát milliomos uzorás pörét a Fortunában uzora véttség miatt!

Volt, akadt egy bátor ember, a ki nem szégyelte, hogy ő Hayra rászorult, s általa koppasztott bevallani.

Szemennyey János ügyvéd és volt képviselő volt e férfiu.

Girált ő évek előtt egy azóta tönkre ment báronak 2000 frtos váltót Haynál.

A báró eljátszta gyermekjátékait, a váltó esedékes lett s Szemenyey János az aláíró lett Haytól fölszólítva a fizetésre.

Szemenyey nem tudott fizetni. Halasztást kért. S a jó Hay, a becsületes Hay adott is halasztást évi 1200 frt, sőt 1600 frt kamat fejében. Két és fél éve fizeti Szemenyey barátja váltójának évi ezer hatszáz frt kamatait. Most megsokalta, hiszen ő a tőkét már kétszer visszaadta Haynak. De most megsokalta. Följelentette.

S a mint egy bátor ember akadt a ki föflelente uzorauzelmeit, jöttek a tanuk, több így megkopasztott áldozatok. A szegény, a hivatalnok, sőt a földmivelő osztályból is. A mágánások hallgatnak. Pedig ők is szólhatnak. De hát az ur vesz és hallgat.

S mit tesz Hay!

Tagad. Ha szemébe vallják, hogy uzorás:

a barátságot. A kézen viseljük egyszersmind a két lelket összefűző kötelék láthatójelét, a jeggyűrűt is.

És ama gyöngédebb érzelemnél, melyet nem merek megnevezni, ha semmi egyébre nem használhatók a kezét, nem lenne-e már ennél fogva is megbecsülhetetlen talizmán ránk nézve? A kedvelt egyén egyéb testrészeit csak néznünk szabad, a kezét azonban oda nyujthatjuk s ez nemcsak élvezet, de kötelesség is, sőt sok esetben az illem mintegy parancsolja, hogy meg is csókoljuk.

Elmondhatjuk tehát, hogy a kéz tolmácsa és követe a léleknek és hogy a szívek legnagyobb részben neki köszönhetik szövetkezéseiket, miután a nehéz pillanatokban ez megteheti, a mit az ajkak soha sem mertek volna kiejteni.

A kéz mozdulatai mindenkor melepő összhangban állanak az arcmozdulatokkal is. Ha ugyanis figyelmesen használjuk taglejtésünket, azt tapasztaljuk, hogy lehetetlen merev mozdulatlan arcot látni hadonázó kezekkel, vagy megfordítva mozgékony arcot tétlen kezekkel.

Ugy az arcz, mint a kézmozdulatok valószínűleg az agy vagyis az ész működésével állanak összeköttetésben. Gyakorta látunk embereket, kik pillanatig sem maradhatnak nyugton a nélkül, hogy valamivel ne babráljanak. És az ilyen emberek általában igen értelmesek szoktak lenni. Kezeik nem tűrhetik az agy tétlenségét, olyanok mint a nemes vérű ménék, melyek türelmetlenül kapálódznak, várva, hogy ismét tova száguldhassanak. Ez nagyon kedvező előjel a gyermekeknél s jövő értelmiségők előhírnöke.

A kézmozdulatnak jelentését illetőleg főalapelvek állíthatjuk fel, hogyha kezünket kinyitjuk, kitárjuk, ujjainkat szétterpeszthetjük: világosságot, bőséget, igazságot, egyszerűséget, könnyűséget fejezünk ki vele.

Minél erélyesebbek és gyorsabbak pedig ezek a kézmozdulatok, annál hevesebbek és rögtönibbek

nevet. Hol a tanu? Hol a tanu reá, hogy ön ennyi kamatot fizetett? Kérdi szemtelenül.

Persze! Hol a tanu? Hay Bernát okosabb, mintsem tanu előtt fizetessen magának uzsora percenteket és fifikusabb, minthogy nyugtázza.

S ha szemébe mondja tiz, husz megnyuzott áldozat; akkor köpdös mérgében, habzik a szája, mint egy tetten ért vadállatnak.

De most urára akadt. Hiában van tagadásban, okirat hamisításért is vizsgálat van ellene, mert nemcsak óriási kamatot vett, hanem egy kis radírgumival kitörölte az igazi összeget, s nagyobbbat irt helyébe a váltóra.

Vagy bűn-e az, ha az ezer forintos váltóra az 1000 frthoz egy kis nullácskát ragasztott.

Mi az a nulla? Semmi!

De ha az oda van téve megelőző pár nulla után, akkor nagy dolog, különösen, ha Hay Bernát ur kezei közt van, s ő intabuláltat.

Akkor csak vedd a pisztolyt, szegény adós s töltsd meg s vagy lödd föbe magad, vagy követeld pisztoly szegezve — az uzorás mellének, — váltód vissza.

Avagy menj a lánczhidra, s vesd bele ugy fővel magadat és akkor ha senki sem lát: nehogy megverd, megátkozzad később azt, a ki megmentett.

Ilyen ember ez a Hay Bernát! De tegnap a tárgyaláson elnapolást kért, mivel azelőtt való napon, hihetőleg egyik megnyuzott hitelezője őt iszonyuan fölpofozta.

— Kérem thekintetes törvényszék! én beteg vagyok! Én nem tárgyallok! Enghem fölpofozthak. Én hazamegyek!

S hasztalan volt minden, kocsiba ült és hazament.

A tárgyalást decz. 10-ig elnapolták.

Reméljük elítélik a vampyrt.

Bogdánovich György.

Vasutügyünk.

A szilágymegyei vasutépítési alapító bizottság Zilahon, 1886. évi nov. 25-én Baranyi Ágoston főispán alapító bizottsági elnök vezetése alatt ülést tartott, melyen jelen voltak: Szikszai Lajos alispán, br. Bánffy Dezső, br. Bánffy György, br. Wesselényi Miklós, Lőrinczy György, Sántha Dezső és ifj. Jenei István alapító bizottsági tagok, továbbá Péterffy Zsigmond a a szamosvölgyi vasut üzlet-igazgatója és Fesztetics Emil a magyar északkeleti vasut felügyelője mint szakértők.

Jegyzett Álgya Miklós alapító bizottsági titkár.

Főispánunk az ülést d. e. 11 órakor megnyitván, tudomására hozza az alapító bizottságnak, hogy Czell Lőrincz az alapító bizottsági tagságról lemondott.

Tudomásul vétetik s Czell Lőrincz ugy az alapító, mint az engedélyesek sorából töröltetik.

Lőrinczy György alapító bizottsági tag, országyűlési képviselő, hivatkozással a f. hó 7-én tartott alapító bizottsági ülés 37. szám alatt hozott határozatában foglalt megbízatására bejelenti, hogy a szilágysági helyi érdekű vasut kiépítésének biztosítása céljából Schvarecz Ármin által ujabbán beadott ajánlat

az érzelmek vagy szellemi aktusok is, melyek ezeket a mozdulatokat sugalmazzák.

Némely kézmozdulatok annyira azonosítvák bizonyos érzelmekkel, hogy első tekintetre megérthetők. Így az összeszorított ököl fenyegetést jelent; ha ujjunkat homlokunkra illesztjük valami emléket idézünk fel elménkben; kezünkkel elfödve homlokunkat figyelmünket összpontosítjuk; zavarunkban fülünket vakarjuk; állunkat simogatva, valami elhatározásra igyekezünk jutni s keressük a leginkább megfelelő kivitel módozatot; kezünket dörzsölve örülünk; a taps ősidők óta minden nemzetnél a lelkesedés, az öröm kifejezése, hüvelyünket orrunk hegyére illesztve s többi ujjainkat élénken mozgatva, gunyolódunk, együgyűnek mondunk valakit.

Ezek a példák utmutatásul szolgálhatnak az olvasónak számtalan hasonló észleletre. A közéletre minden pillanat nyújt erre bőven alkalmat.

Az áradó érzelmek kifejezésénél, minő az őszinteség, bizalom, meggyőződés, vonzalom, az ember ki gestikulál, tenyerét rendesen fölfelé fordítja. A mohamedánok, kiknél erősen ki van fejlődve a vallásos érzület, imádkozás közben kiterjesztik s ég felé emelik karjaikat. Ez a taglejtés különben a katolikus ritusnál is be van véve az isteni tisztelet legünnepélyesebb aktusánál.

A tenyér általában véve a kéz arcza, az érintő fő székhelye, ennek fölüllete által lépünk érintkezésbe a tárgyakkal és az emberekkel: az tehát a par excellence közlekedési közeg mindennel, a mi bennünket környez.

Ha kezünket taglejtés közben fejünkhöz közel emeljük, ezzel általában meggyőzni, valami észbeli működést akarunk kifejezni! Ha pedig a szív felé közeledünk vele bizonyos érzelmet tolmácsolunk. És ez nagyon természetes, mert a taglejtés mindig ama testrész felé huzódik, hol a kifejezésre juttatott érzelmek honolnak.

felett a tárgyalások e hó 14-én és 15-én a közm. közl. ügyi m. k. ministerium vasuti szakosztályában megtartván, akerült az alkalommal a vitás kérdésekre nézve megállapodásra jutni s a fennállott nehézségeket ajánlattevő Schvarecz Árminnal elenyészletni. Bemutatja az alapító bizottságnak az említett tárgyalásokról vezetett jegyzőkönyveket, azoknak mellékleteit s a létrejött megállapodások alapján Schvarecz Árminnal kötendő szerződés mintáját felülvizsgálat és további elhatározás végett. Bejelenti végül, miszerint Ivánka Imrének a m. északkeleti vasut vezérigazgatójának f. hó 21-éről keltezett levele szerint Schvarecz Ármint 12,000 frt biztosítékot már tényleg letette.

A Lőrinczy György alapító b. tag, országgyűlési képviselő által bemutatott jegyzőkönyvek, azoknak csatolmányai s a Schvarecz Árminnal kötendő szerződés mintája felolvasatván, az alapító bizottság eme szerződési mintát általános tárgyalás alapjául elfogadja, a részletes tárgyalás eszközölésére azonban, — tekintettel az idő előre haladott voltára, — a nap délutánját tűzte ki.

Br. Bánffy Dezső főispán, alapító bizottsági tag tudomására hozza az alapító bizottságnak, hogy miután a kiépíteni tervezett szilágysági vasutépítési feltételeiben Schvarecz Árminnal szemben annyira lényeges és oly tetemes összeget képviselő könnyítések engedélyeztettek és fogadtattak el a folyó hó 7-én tartott ülésben az alapító bizottság által, hogy most már a vasut kiépítése bármelyik vállalkozó részéről is sokkal könnyebben és kevesebb áldozattal eszközölhető, a vasut kiépítésére nézve az alapító bizottsággal már a folyó év elején szerződéses viszonyban állott, de a későbbi fejlemények miatt egyelőre visszavonult Neufeldt és Ernst cég ismét akcióra lépett, és pedig annál is inkább, mivel nevezett cég az építkezéshez való berendezéseket még a folyó év nyarán megvette, s Zilahon tényleg működött mérnökei által a szükséges műszaki munkákat teljesítette.

Jelentést tevő teljes határozatával biztosíthatja az alapítókat, hogy a Neufeldt cég által f. hó 22-ről 36, és 24-ről 37. sz. a. beadott újabb ajánlatok, — melyeket a bizottságnak ezennel bemutat és átad, — a Schvarecz Árminnal létrejött s imént felolvasott szerződési mintában foglalt feltételeknél és ajánlatoknál összehasonlíthatatlanul kedvezőbbek, mert dacára, hogy a névleges építési tőke összege amazéval ugyanazonos, a Neufeldt cég a Schvarecz által kívánt építési könnyítéseket igénybe venni nem fogná, a műtárgyakat falazattal és vasfelszerkezettel hajlandó építeni, a magas építményeket pedig a Schvarecz által kívánt reduciálások mellőzésevel azon számban és oly szabvány tervek szerint állítaná elő, mint azok a szamosvölgyi vasut deés-besztercei vonalán épültek s végül a társulat székhelyéül Zilah várost hajlandó elfogadni és megállapíttatni. Biztosítja az alapítókat arról is, miszerint most említett cég tekintettel a megye szegényebb osztályát fenyegető inségre, — a munkákat nyomban megkezdeni kész, a vasut felépítését és üzembe bocsátását Schvareczhoz hasonlítva az 1887. évi decz. havának végére kötelezi. Végül felemlítvén, hogy a Neufeldt és Ernst cég által még az év elején letett 130,000 frt biztosíték máig és Steinbach István budapesti kir. közjegyzőnél van elhelyezve s az biztosítékul szolgál az ajánlatok komolyságára nézve, kéri az általa említett cég részéről ezennel beadott ajánlatokat felolvasatni s tárgyalás alá venni.

Br. Bánffy Dezső alapító bizottsági tag bejelentése tudomásul vétetvén a Neufeldt és Ernst cég által beadott újabb építési ajánlat tárgyalása délutánra tűzetik ki.

Ezzel elnöklő főispánunk az ülést felfüggesztvén, folytatására délutáni 3 óráig is folytatólag tűzte ki.

Folytatottat délután 3 órakor Baranyi Agoston főispán elnöklése alatt.

Jelen voltak: a délelőtti ülésben részt vett alapítók és szakértők s ezeken kívül Éltető Elek alapító biz. tag.

A délelőtti ülés határozata alapján a Schvarecz Ármint által előterjesztett szerződési mintának tárgyalása következtvén, kimondja az alapító bizottság, miszerint azt pontonként tárgyalván, észrevételeit és módosításait megteendi ugyan, miután azonban a délelőtti ülésben br. Bánffy Dezső a Neufeldt és Ernst cég részéről egy újabb s a Schvarecznál előnyösebbnek jelzett ajánlatot adott be, a szerződési minta részletes tárgyalásának betegezte után ezen ajánlat lesz felolvasandó és tárgyalandó, a két ajánlat összehasonlítása után fog aztán az alapító bizottság azokra nézve érdemleges véleményt nyilvánítani s illetőleg határozni. A Schvarecz-féle szerződési minta ezután pontonként behatóan tárgyalatván, az alapító bizottság a következő megjegyzéseket és módosításokat látja szükségeseknek és tartja eszközözendőknek:

A második §. azon kívánata, hogy az engedélyesek a szerződés megkötése után legkésőbb f. évi decz. 15-ig részvénytársaságot alakítsanak, mint kivihetetlen s mert arra a törvény is 30 napot rendel, törölendő.

A közm. és közl. minisztert tisztelettel kéri az alapító bizottság, miszerint a f. évi jul. 16-ról 27,844. szám alatt kiadott rendelet szellemében a társulat székhelyéül Budapest helyett Zilah várost megállapítani méltóztassék.

Ugyancsak a 2-ik pontban kifejezett azon kívánságot, hogy a részvénytársaság első igazgatósága felelősségen az építési vállalkozó bizalmi férfiakból álljon, az alapító-bizottság törli, mert az alapító-bizottság az 1875. évi 37. t. cz. 183. §-ában gyökerező jogánál fogva a részvénytársaság első igazgatóságát f. évi febr. 2-án tartott ülésében 6. sz. a. hozott határozatával már megalakítván s ápril hó 1-én tartott ülésében 17. sz. a. kelt határozatával kiegészítvén, ama határozatát, melyek szerint a társaság igazgatóságában a vállalkozó két tag s a magyar északkeleti vasut hasonlólag két tag által képviseltetik, most is fentartja, s az első három évre érvényesnek tekinteni kívánja.

A második szakaszban foglalt azon óhajásra, hogy a törzsrészcény tőkének egyharmad része készpénzben a magyar északkeleti vasut főpénztáránál tétessék le, kijelenti az alapító bizottság, hogy a megyei

bizottsági közgyűlés határozata értelmében a m. közmunka-alap-pénztár terhére a pesti első hazai takarékpénztárból fölveendő 550 ezer frt kölcsön gyümölcsözősége végett említett pénztárnál folyó számlára hagynád, abból a szükséges fizetések esetről-esetre eszközözendők, a befolyó többi pénzeket is az egyöntetűség egyszerű kezelése és elszámolása tekintetéből a pesti első hazai takarékpénztárnál fogja elhelyezni.

A 6. szakaszt illetőleg, hogy a vasut pénzei és értékei a magyar északkeleti vasut-társulat főpénztára által kezeltesse, kijelentetik, hogy a fentebbiek szerint a nagyobb összegek az első hazai takarékpénztár által kezelendők, a tekintetben pedig, hogy a helyben befolyó apróbb részletek és értékeknek kezelése miként eszközöltessék, az igazgatóság fog annak idejében határozni.

A 7. szakasz 2-ik pontjának ezen része: „a kártalanítási összegek fizetésére“ stb. egész fölmerülő panaszkok-ig kimarad.

A 8-ik szakaszban, mely a vállalkozó által az építésnél igénybe vehető könnyebbségeket tárgyalja, beszurandó, hogy ezen változtatásokhoz nem csak a kormánynak és az északkeleti vasut igazgatóságának, hanem az itteni igazgatóságnak engedélye is szükséges.

A 9-ik szakaszban a vállalkozóval szemben való kártalanítást tárgyaló része, — tehát „Ehhez képest engedélyes urak“ stb-től „Elismeri vállalkozó ur“-ig, miután annak gyakorlati értéke különben sincsen, vállalkozónak pedig követelésekre adna jogezimet, — törölendő.

A 10. szakaszban azon intézkedése, hogy a fizetések mindenkor a magyar északkeleti vasut főpénztárára fognak teljesített, kimarad.

Végül a 18. szakasz oda módosítandó, hogy a szerződés úgy engedélyesekre, mint vállalkozóra nézve az aláírással azonnal kötelező erejű, azonban csak a közm. közl. miniszterium által történt jóváhagyás után lesz érvényesíthető.

A szerződés többi része ellen az alapító-bizottságnak észrevétele nincsen.

A délelőtti ülés határozatához képest olvastatik Ernst Gusztáv építési vállalkozónak f. hó 22-én 36. és 24-én 37. sz. alatt Budapestről keltezett ajánlatát (egyik magyar, másik német szövegben), mely szerint a szilágysági vasut kiépítését és teljes finanszírozását 1,150,000 frt biztosított törzsrészcénytőke átadása és 1,500,000 frt 8 1/2 % -kal számított névleges elsőbbségi kötvény kibocsátása mellett akképpen felvállalják, hogy 800,000 frt törzsrészcény az első hazai takarékpénztárnál számukra készpénzben letéteményeztessék, a többi pedig a pálya befejezéséig a munkát előhaladásához képest fizetessék, kötelezik magukat mindazon teljesítményekre, a melyek a Schvarecz-féle ajánlat és szerződési mintában foglaltak, ellenben az általa kívánt könnyítéseket igénybe venni nem kívánván, a műtárgyakat falazattal és vasfelszerkezettel létesítenék, a magas építményeket pedig azon számban és oly szabvány tervek szerint állítják elő, mint azok a szamosvölgyi vasut deés-besztercei vonalán épültek, beleegyeznek abba, hogy különböző teljesítményekért és czimek alatt a társulat és részben a magyar északkeleti vasut részére 429,000 frt refundáltassék. Kötelezik magukat, az építkezést a szerződés engedélyezése után azonnal megkezdeni, s végül beleegyeznek abba, hogy dr. Steinbach István budapesti közjegyzőnél letett 130 ezer frt biztosíték képpen a kormányhoz letétessék. Br. Bánffy Dezső főispán kijelenti, hogy az építést és üzembe bocsátást említett cég 1887. évi decz. végére kötelezi eszközölni.

Az alapító bizottság úgy látja ugyan, hogy a Neufeldt és Ernst cég által br. Bánffy Dezső főispán, alapító tag útján beadott s most felolvasott ajánlat a Schvarecz Árminnal létrejött megállapodással és építési feltételekkel szemben a pálya kiépítése és felszerelése tekintetében úgy az állami, mint a szilágysági vasut kiépítése tekintetében előnyöket foglal magában, mindazonáltal — miután ezen két ajánlat összehasonlítása, elbírálása s a különbözötteknek, illetőleg eredménynek megállapítása tüzetesebb műszaki tanulmányozást és alapos szakismeretet igényel, az alapító-bizottság mely tisztelettel kéri meg a közm. és közlekedésügyi minisztert, miszerint a most említett összehasonlításokat és felülbírálatot szakközegei által megtéttvén, az eredmény alapján a vasut kiépítését azon vállalkozóra bizza, a kinek ajánlata úgy anyagi előnyök, mint a vasut szolidabb kiépítése és felszerelése szempontjából leginkább megfelelő, kijelentvén az alapító bizottság, miszerint a két ajánlat közül bármelyiket tartandja a miniszter előnyösebbnek, s a legfontosabb cél, — a minél sürgősebb építést biztosítani képesnek, az alapító-bizottság készséggel fogja azon ajánlatot elfogadni, mihez képest a vonatkozó ügyiratoknak átadása mellett felkérlek s meghatalmazták az alapító-bizottság tagjai úgy is mint engedményesek br. Bánffy Dezső és Lőrinczy György alapítókat és engedményeseket, hogy a közm. közl. m. k. miniszter előtt sürgősen megjelenvén, az ügy állásának bejelentése mellett az ajánlatoknak elbírálására és az elfogadandó ajánlatnak kijelölésére megkérjék; meghatalmaztatnak továbbá nevezett alapítók arra is, hogy a létrejövő megállapodások eredményéhez képest az illető vállalkozóval a szerződést a fennebb felsoroltak figyelembe tartása mellett megkötvén, azt az engedélyesek nevében jogérvényesen írják alá s az engedély-okmányoknak minél előbb kiadását kérelmezzék.

Az ülésnek több tárgya ezuttal nem lévén, főispánunk a tanácskozást bezárja.

Különfélék.

* Tisztelettel felkéretnek mindazok, kik a f. évről, — valamint a múlt évről is előfizetési díjaikkal hátralékban vannak, — hogy azokat mihamarabb kiegyenlíteni sziveskedjenek.

(A „Szilágy-Somlyó“ eredeti távirata). Szerződés Schvareczsal lett elfogadva. (Ezen sürgöny kiegészíti „Vasutunk“ czimű cikkünket.)

* Olvasónőink szives figyelmébe ajánljuk mai vezércikkünket s kérjük, hogy e felhívás értelmében sziveskedjenek a kultur-egylet czéljaira a krajczáros adományozás eszméjét ismerőseik között terjeszteni. Az eljárás egyszerűen az, hogy minden nő legalább kilencz ismerőst iparkodjék ez eszmének megnyerni s azoknak nevét a maguéval együtt egy levelező lapra feljegyezve, azt hozzánk küldje be, pontosan megjelölven hogy mennyi időre kötelezik az aláírók a naponkénti krajczár fizetését. Mi a lelkes aláírók névsorát átadjuk közlés végett a kolozsvári lapoknak is. Az adományok akár havonként, akár évenként, avagy évenként ismét vagy hozzánk, vagy egyenesen az „Erdélyi Közművelődési Egylet irodájához“ czimzendők, a mely aztán nyilvánosan, lapok után nyugtáztatja. Hisszük, hogy e felhívásunk nem lesz „kiáltó szó a pusztában“.

* Ne ítélj, hogy ne ítéltesél. Lapunk 46-ik számában „Párbaj gyertyafényénél“ czimű tárczaközlésmenyünkben Bydeskuthy György urról rövid említés tétetik. A cikkíró e helyen kijelenti, hogy eme felemlítéssel semmiképen sem volt czélja az általa igen tisztelt B. Gy. ur személyét sérteni. E felemlítés oka egy lényegében és természetében igen ártatlan adomaszerű dolog, melyet maga az illető ur beszélt el annak idején s a melyből semmi egyéb nem világlik ki, minthogy B. Gy. urnak van érzéke a humor és jóízű ötletek iránt. A ki ezt másképp magyarázza, — nem jó helyen tapogat, s a kik az esetet tudják, azok bizonyára nem a B. Gy. ur rovására mulattak azon. Pax vobiscum!

* Kinevezés. A m. kir. pénzügyminister Szalay Pált a szilágymegyei adófelügyelő mellé irattárt kezelő II. osztályu irodatiszté nevezte ki.

* Közgyűlés. Városunk képviselete a mai napon rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyedüli tárgya Sz.-Somlyó város hatósága s illetősségi jogkörét tárgyzó szabályrendeletnek az 1886. évi XXII. t. cz. értelmében lett összeállításáról szóló bizottsági javaslat.

* Nagyvásár. A nagy vásárvárosunkban e hó 16. és 17-ik napjain lesz és pedig 16-án a baromvásár, 17-én pedig a belvásár.

* Műkedvelői előadás. Műkedvelő társulatunk e hó 12-ére a Báthory-ünnep alkalmára az „Őszi napsugár“ és „Vasárnap délután“ czimű egy felvonásos vígjátékokat, — karácson másod napjára pedig a „Czifra nyomorúság“ című, Csikyféle színművek tüzettk ki előadásra.

* Diószegi Miklós ev. ref. segédlelkész a főtiszt. püspök ur által Sz.-Csehbe helyezettvén át, kiköszönő beszédét decz 5-én tartandja meg. Hisszük, hogy a huzamos idej ittléte alatt közkeveltségnek örvendő szép tehetségű segédlelkész, eme beszédét szép számu közönség előtt fogja megtartani.

* Választás. A sz.-somlyói ev. ref. egyház segéd lelkészévé Baló Bálint papjelöltet választotta meg.

* Névváltoztatás. Kiskoru Katz Dezső náprádi illetősségi ugyanottani lakos vezetéknevének „Kürti“-re kért átváltoztatása, f. évi 63260. számú belügyminiszteriumi rendelettel megengedtetett.

* Ajándék a városnak. Berk y Dezső jóhírű fényképész Szatmárról, a Sz.-Somlyón léte alkalmával levett itteni tájképeit, melyeket a városi hatóság díj mellett kért elküldeni, — minden díj nélkül megküldte a decz. 12-iki Báthory István-féle ünnepély alkalmával leendő felhasználás czéljából. Minden esetre dícséretet érdemlő szép tett.

* Hibaigazítás. Lapunk 45-ik számának hirdetési rovatában a 3595—1886. számú „Árverési hirdetmény“-nek alulról 7-ik sorában ezen szó „alul“ kihagyandó. Mit hivatalos megkeresés folytán ezennel helyre igazítunk.

* Eljegyzés. Kaba Mihály városunkban is előnyösen ismert ifju, okl. jegyzőjelölt és pereseni köri közgyám f. hó 21-én tartotta eljegyzését Paál Róza kisasszonnyal, a pereseni áll. népiskola szép és művelt tanítónőjével. Áldást kívánunk a tiszta szeretetből kötött frigyre!

* Nyilvános halányilatkozat. Haládatlan volnék istenhez, az emberi társasághoz és nemzetemhez, ha fejhajtvá el nem ismerém, hogy a rám nehezülő sorscsapást a mindenünnen hozzám intézett igazszívű részvétnyilatkozatok enyhítették. A királyi szó malasztjától kezdve a szegény koldusasszony jajszávaig, mind azt tudatá velem, hogy a kit én szerettem, azt mindenki szeretete s ez megvigasztalt. Megnyugszom isten akarataiban, — keresni fogom, — a hogy legmagasabb jóakaróm mondá — a szellemi munkában, a hazaszeretet által rám rótt köteleességek teljesítésben hátralevő napjaim betöltését. Hiszek a lélek halhatatlanságában s bizom benne, hogy a kinek hamvait eltemettem, lelke továbbra is velem marad s segít megtalálni job-bik éneket, a hogy annyiszor segített hosszú életemen át: s a ki rám nézve mindennap meghal, mindennap újra fel is támad. Köszönöm hálás szívem teljesességéből a vigasztalást a résztvevő szíveknek egyetemesen. Külön is szívesen sorra zárandokolnék hozzájuk, de most szavakban nagyon szegény vagyok. Isten áldása szálljon mindnyájukra. Budapest, 1866. nov. 24-én. Jókai Mór.

— Megölt lelkék. regény egy kötetben, írta Margitay Dezső. A szapora tollu író ez újabb műve a Singer és Wolfner cég kiadásában megjelenő „Egyetemes Regénytár“ legújabb piros (II. évf. 5 kötetét) foglalja el. Társadalmi regény, melynek szálai egy könnyű gondolkozású, a társadalomban szerepelni vágyó, nagyzasok után induló ember körül ötvődnek s a divatos lelkiismeretlenség tönkre teszi őt magát is meg feleségét és öcsését. Egy család romlása van leírva édekesen szőtt mesében, megkapó részletekkel, mely lélektani jellemzéssel és sok elbeszélő zamattal arra nézve, hogy a regény mint olvasmány fenntartsa az olvasó figyelmét. A kapkodó, hiu, családjának hirtet biztositani akaró sikkasztó és végül öngyilkos Kolovráth Vilmos alakjának festésében nyilatkozik legjobban a szerző képessége. Ára 50 kr.

Egy vén koldus életéből.

— Önéletrajz. —

Írta: **Horváth Géza.**
(Folyt. és vége)

Másnap az ozsonnát egy meg nem lesett pilanatban az asztal alá öntém és aztán álmodást szinelve, nóm ölébe hajtám fejem és szinleg elaludtam. Midőn szabályos lélekzésem azt mutatta, hogy már álom vett körül, éreztem, hogy nóm óvatosan felemeli fejemet, elhúzódik tőlem és párnát helyezve fejem alá, végkép elhagy. — Még nem merem feltekinteni, mert féltem, nehogy tekintetem találkozzék az övével, de hallám, amint suttogva beszélt a cseléddel és a ruha suhogása tudatá velem, hogy öltözik. . . . Hogy sietett!

Végre az ajtó nyitása és becsukása, a csend meggyőzte arról, hogy egyedül vagyok. Hirtelen felugrottam és lázasan tekintetem ki az ablakon. Sötétes volt már, de azért tisztán kivehettem nóm alakját, a mint a cseléditől kísérve, elhagyta a házat. Tehát valóban! Ez az asszony, a kiért én mindent feláldoztam, ez az asszony megcsal engem! Gondolkoztam mit tegyek: — utánna menjek? — És revehet és asszonyi fufanggal betér valamely barátnőjéhez és leesküzi az égről a csillagokat, hogy ártatlan. Nem, nem! Nem akarom többé, hogy hozzám beszéljen, az utolsó szó, a melyet kiejt kedveséé legyen és a következő pillanatban halva les. Ugy kell őket látnom egymást átölve, boldogan élvezve az édes együttlét örömeit, ah, érzem, hogy nem fog reszketni a kezem! Nyakamba kerítettem köpenyegemet, zsebébe egy élesre fent tört és egy pisztolyt helyeztem el — emlékeiit előbbi fényes életemnek — s vártam. A cseléd nemsokára vissza kell hogy térjen, mert haza egyedül jön, vagy ha nem, hát kedvese kíséri. Nem sokáig váratott magára, az utcaajtó nyikorgása jelenté, hogy itt van. Meghuztam magam a konyhaajtó mellett s keze még a kilincset tartá, midőn torkon ragadtam. Mindent kivallott. Megnevezte a házat és megjelölte a szobát, hol nóm legszentebb kincsét és az enyémet áruba bocsátja. Megkötöztem a cselédet, hogy zajt ne üthessen betömtm a száját s ráfordítva a kulcsot, ott hagytam, magam pedig neki indultam a kijelölt ház felé. Végtelen hosszú szenvedésteli percek voltak ezek; az undor, a megvetés csordulig tölté szívemet és minden cseppje bosszuért lehetett. Végre az utcába értem s ekkor látám, hogy két alak jó csekély távolságban szemközt velem. Hirtelen behúzódtam egy oszlop mögé és figyelek. Beszédjüket még nem értem, de a nő felkaczag, ahi ez ő! ez az ő kacaja, ismerem.

A vér a fejembe tódult, görcsösen ragadtam meg törőmet. A két összeolvadó árnyék folyton közelg, a kacaj mindegyre vérlázítóbban hangzik; most előmbe érnek, valóban ő az, egy jó barátom karján egymást átölve!

. . . . Egy sikoltás váltja fel a kacajt s ő lábaimnál hever vérében, kedvese pedig felhasználva a pillanatnyi elrémülést melyet tettem fölött éreztem, megugrott: a gyáva! Ott álltam némán a haldokló felett, kezemben a vértől párolgó törrel s üvegesedni kezdő szeméből e roppant vádat olvasám: „ártatlanul halok“ . . .

Már megbántam az elhamarkodott tettet, midőn lassanként tudatára ébredtem a helyzetnek, melyben valék. Gyilkoltam! Igaz, hogy én azt hittem, hogy büntetek, de a jó barát, ki oly sietve állt odább a férj bosszuja elől, bizonynyal ép oly gyorsan nyakamra hozza az örököt, hogy bitón lészon meghalni azon merényletemért, mert nem hagytam őt tovább is téjelegni, vesztett becsülete romjai felett. Nem, ezt az örömet nem szerez meg neki! Menekülni, ez volt most előttem; de hová? Mindegy akárhová, csak innen el, hol minden pillanat veszélyt hozhat; még egy pillantást vettem a megbüntetett áldozatra és aztán futva hagytam el az utcát. Alig fordultam be a másik utcába, midőn nagy zajjal lármás néptömeg jött szembe velem, hirtelen egy kapu mögé húzódtam, de félelmem alaptalan volt. Mert az ujonczozó csapat vonult tovább a városba zene szóval s azt kísérté egy pár suhancz gyerek, vagy szeretőjét sirató leány.

Tekintetem én is ott felejtém rajtuk; önként kínálkozott a menekvés utja. Közéjük állottam és bántatlanul tovább jutottam a városból, mely annyi gyászt hozott reám.

Huszár lettem.

Harczoltam a hazáért és a királyért, de haza küldtek, nem birom már a kardot.

Harminczhat esztendő nagy idő! Nagyot változtatott rajtam, sok ellenségnek okoztam vesztét, nemsokára már örökre nyugodni megy a testem; de a lelke nem hagyja nyugodni a bűnös asszonynak reám emelt üvegesedő tekintete. . .

Hirdetések.

Szilágymegye alispánjától.

11094—1886.

Pályázati hirdetmény.

Mindazok, kik a szilágymegyei zilahi járási orvosi állomást, mely 350 frt fizetéssel, 150 frt fuvarállománnyal van javadalmazva, elnyerni óhajtják, felhivatnak, hogy a képesítettségeket igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati folyamodványaikat hozzám folyó évi december hó 15-ig nyujtsák be.

Zilahon, 1886. november hó 26-án.

134—1—1. SZIKSZAI LAJOS alispán.

Hirdetmény.

A felső-kaznaci közbirtokosági egyesített italmérési jognak bérlete lejárván, az újból 3 évre **f. évi december hó 17. napján d. e. 10 órakor**, itt Szilágy-Somlyón, néhai méltóságos báró Bánffy Albert urnak házánál tartandó árverésen, bérbe adadni fog.

Bánompénzzel ellátott zárt ajánlatok az árverés megkezdéséig elfogadtatnak s figyelembe vétetnek.

Az árverési feltételek, kikiáltási ár s egyéb körülményekre nézve felvilágosítással, az alólírott addig is készségesen szolgál.

Szilágy-Somlyón, 1886. december 1.

136—1—2 **Halliárszky Sámuel,** birtokossági pénztárnok

Kiadó bolt.

Sz.-Somlyó városában, a piacon egy bolt-helyiség, melyet jelenleg Fodor István ur bir, **1887. ápril hó 24. napjától kezdve** 12 évre haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni tulajdonos **Ambrus Antallal** Sz.-Somlyón.

135—1—1.

4085—1886. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Béres Gligor és Béres György elleni végrehajtási ügyében az 1886. évi június 19-én foganatosított árverésen Harányi Gyula által 161 frt 6 krért megvásárolt hidvégi 140 tjkvbeli ingatlanokért **Biris Onucz** hidvégi lakos által jobb vételár ígértetvén, ennek folytán az előbbeni árverés bíróság ezennel hatálytalannak nyilváníttatik és újabb árverés írendeltetvén, annak határidejéül **1886. évi december hó 11-ike d. e. 10 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Hidvég község házához kitzetetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

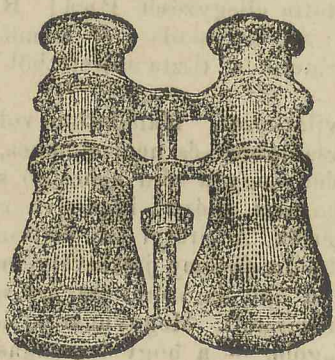
I. Elárveletetnek a hidvégi 140. tjkvból még jelenleg is a végrehajtást szenvedő Béres Gligor és Béres György nevéen álló 330. 334. 598. 763. 803. és 856/a. sz. a. szántó és kaszáló földek együttesen, tartozékoktól a **Biris Onucz** által megígért és kikiáltási ár gyanánt szolgáló 177 frt 17 kr jobb vételár mellett vagy azon felül.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzüll előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbbet ígérő köteles a vételár felét, a leütéstől egy, amásik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1886. október 31-én.

133—1—1 **D O B O L Y I,** kir. járásbíró.

HATSCHKE MIKSA

látzerész (optikus) és diszműáru kereskedő Budapest, váczi-utca 23-ik szám a „Nagy-Kristófhöz.“ (Alapittatott 1850.)

Ajánlja a legjobb minőségű látzerészeti tárgyait, u. m. **szemüveget** 1 frtől feljebb, **orr-csüptető** 1 frt 20 krtól feljebb, jómínőségű **egyed távcsók** (messzelátók) 1 frt 50 krtól 30 frtig, jó achromatikus színházi és tábori **látcsók** 4 frttől 80 frtig, **hőmérők**, mindennemű és nagyságú 60 krtól feljebb; orvosi hőmérők **Leyser-féle** 1 frt 50 krtól, **Maximal** 2 frt 50 krtól feljebb, érc légsúlymérők 4 frttől 60 frtig; görcső és nagyító üvegek, vízszintezők és mindenféle folyadék mérők, hivatalosan hitelesített szesz mérők, bűvös lámpa, szemzu-

hany, lómérték, delectü, szájtükör, szemtükör nagyító és kisebbítő tükör, rajzeszközök és ezeknek egyes részei 1 frttől feljebb; ezeken kívül minden a látzerészethez tartozó tárgyak a legutányosabb áráért kaphatók. Továbbá testvillanyozó gépek **Rumbort-féle** elemmel 6 frt 50 krtól feljebb, **Du Bois Reymond Stöhrer** gyanta telep dörzsvillanygép mágnessel, fényképek dus választékban, jelesen: arc, táj, jellemképek és népviseletek; **genre képek**, egész opera darabok átlátszó stereoskop alakban; nagyító üvegek fényképekhez állvánnyal és anélkül 1 forinttól 50 forintig. — Ajánlom továbbá a legjobb izléssel készült diszműáruimat, u. m.: **bronce képrámák**, **bronce író garnitúrák**, **dohányzó garnitúrák**, **gyertyatartók**, **asztali csengők**, **levélnyomók**, **rizit talak**, **illatszer szekrények**, **bronce alakok és díszítők stb.** Bőr-áruban: **albumok**, zenével 8 frttől feljebb, zene nélkül finom bőrkötésben **illusztrált lapokkal** 6 frttől feljebb, bőr és plüsch **varró eszközök**, **szivar**, **penz**, **dohány**, **szivarok tárcák**, a leg-híresebb bel- és külföldi gyárosoktól, **zseb toillettek** és **bajuszkefék** tokban élcse felirattal 50 krtól feljebb.

Magyarországban egyedüli főraktár a **világhírű gyémánt utánzatból**, ezen kövek szépségét felesleges dicsegni, sok szakképzett ember úgy nyilatkozott, hogy ritka briliánt van olyan szép, mint a most legújabbban preperált gyémánt utánzatok; ezen kövek az üveget is vágják, foglalása mindenféle tárgyba eszközöltetik, gyémántutánzatból a következő tárgyak kaphatók: 6 karatos **arany gyűrű** angol facon 3 frt 50 krtól feljebb, **fülbevaló** **patent zárral** 4 frttől feljebb, 14 karatos **fémjelzett aranyban gyűrű** 6 frttől feljebb, **fülbevaló** **patent zárral** 8 frttől feljebb, ugyanilyen kövekkel **broches**, **nyak-kendő tül**, **hajtű** és **nyakék** kapható; — továbbá valódi **francia müékszer**ek a legdusabb választékban kaphatók, u. m.: **meltilük**, **nyakékek**, **karékek**, **kézjelgombok**, **óralánczok**, **nyak-kendő tül stb.** Valódi angol **Jet gyászékszerek**, **meltilük**, **hajtű**, **karék**, **nyakék**, **fülbevaló**, **óraláncz stb.** nagyválasztékban kapható. Valódi **Strucztoll legyezők**, 7 frttől 50 frtig. A legújabb párisi divatu selyem és glacé **legyezők**, színházi, utcai és béli alkalomra nagyválasztékban 2 forinttól 50 forintig.

Üzletem régi fennállása óta tett tapasztalatom által azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy a tisztelt hölgyvilágnak egy **kilünő minőségű méregmentes**, hivatalosan megvizsgált **hasznosszüpítőszert** is ajánlhatok s ez az ugynevezett **La Ravissante perfectionnee** a **világhírű Dr. Lejosse párisi orvos által feltalált értalmatlan szépítőszert**, egy üvegtok ára 2 frt 50 kr, kisebb 1 frt 50 kr, hozzá való szappan 1 db. 30 kr; valódi csakis azon **La Ravissante Perfectionnee**, melynek két fehér árújeggyel ellátott üvegtokján következők olvashatók: 1-ször **Jeunesse et Beauté** **La Ravissante Perfectionnee**, du **dr. Lejosse**, rue de Rivoli a Paris, 2-or a törvényesen bejegyzett cég **HATSCHKE MIKSA optikus** Budapest, váci utca 23. Vaitzner-gasse 23.

➡ Megrendelések pontosan eszközöltetnek s nem tetszés esetén a tárgyak szívesen kicseréltetnek.

116—9—15.